

DANSK PAPIRHANDLERFORENING

København V., den 6. oktober 1953.

Bilag 12.
Underbilag 3.

De danske Handelsforeningers Fællesorganisation.

Under henvisning til Deres ærede skrivelse af 18. f. m. angående den af trustkommissionen udarbejdede betænkning vedrørende en permanent monopollovgivning skal vi tillade os at udtale følgende:

Lovens titel har vi intet at bemærke til, og vi mener ikke, at der kan indvendes noget imod, at visse former for konkurrenceregulerende aftaler m. v. kun kan iværksettes efter forudgående godkendelse af prismyndighederne.

Derimod er der flere af de enkelte bestemmelser, som vi for vort vedkommende er noget betænkelig ved.

Der er for det første forslaget om, at priskontrolrådet skal have beføjelse til at give en virksomhed pålæg om at sælge til nærmere bestemte købere på virksomhedens sædvanlige vilkår for tilsvarende salg. Det er ganske vist anført, at forslaget tager sigte på at hindre omgåelse af rådets afgørelser, men er dette hensigten, bør beføjelsen, hvis den iøvrigt er uundgåelig, i hvert tilfælde udtrykkelig indskrænkes til kun at gælde i sådanne tilfælde.

Principielt mener vi, at enhver må have ret til at bestemme, til hvem han ønsker at sælge sine varer, og at en virksomhed ikke bør kunne tvinges til at levere sine varer til et firma, som f. eks. på urimelig måde generer virksomhedens øvrige kunder.

Endvidere må vi tage afstand fra forslaget om, at brancheforeninger og andre organisationer kun kan træffe konkurrenceregulerende vedtagelser med bindende virkning for de medlemmer, som udtrykkelig slutter sig til disse vedtagelser.

En sådan bestemmelse vil i virkeligheden umuliggøre enhver aftale om faste priser indenfor en større kreds, idet der altid vil være medlemmer, som ser deres fordel i at kunne sælge under de priser, som i øvrigt

er gældende for en bestemt vare, såfremt de ved blot at nægte at tilslutte sig kan erhverve denne fordel.

Når konkurrenceregulerende aftaler, som det foreslås, kun kan iværksettes eller opretholdes efter forudgående godkendelse af prismyndighederne, kan vi ikke indse, at det er påkrævet at hindre, at en i øvrigt lovligt vedtaget bestemmelse gøres obligatorisk for samtlige medlemmer af en brancheforening eller anden organisation.

Den nugældende regel i prislovens § 8, stk. 3, om at prisdirektoratet ved bedømmelse af, hvad der må anses for en rimelig nettoavance, vil være berettiget til at tage virksomhedens hele økonomiske stilling i betragtning, finder vi det urimeligt at medtage i den nye lov.

Efter vor mening kan man ikke forlange, at en virksomhed, selv om dens samlede nettooverskud ikke giver anledning til klage, skal kunne tvinges til at sælge en bestemt vare med en urimelig lille avance, måske endda med tab.

Vi må formodentlig gøre os det klart, at en sådan bestemmelse altid vil blive anvendt imod handelen, således at en anmodning om avanceforhøjelse på en særlig vare vil kunne afvises under hensyn til den samlede indtjeningssevne, medens det næppe kan tænkes, at prismyndighederne vil tillade en ekstraordinær prisforhøjelse på en enkelt vare med den begrundelse, at virksomhedens samlede resultat er dårligt.

Endelig mener vi, at alt for mange afgørelser i forslaget er henvist til prisdirektoratets skøn, hvilket ikke kan være helt betryggende for handelen, navnlig da man samtidig foreslår, at ankenævnet fremtidig skal have den endelige afgørelse i ankesager. Efter vor opfattelse bør enhver sag kunne indbringes til afgørelse ved landets domstole.

Med højjagtelse

DANSK PAPIRHANDLERFORENING

sign. Joh. Ullstad,
formand.